

תדריון

מתוארים בהכובד (הודו, תל-אביב). סרט שעשוי במיקצועיות, עם מוסיקה יפה, מיט-חק מצויין של דאסטין הופמן ואן בנקרופט, הקצב נכון, התמונות במקומן, הסיפור מעניין, אם גם חסר משהו שיהפוך את זה למשהו מוצע יותר.

★ אפשר לראות
★★ רצוי לראות
★★★ חובה לראות

בידור

★ **לואיז'י**. זמר להיטים צעיר מבלגיה השר בצרפתית בקול גבוה ובכיני, בסיג נון איטלקי. הוא מופיע בארץ עם להקת הקצב הזבים הצעירים ושר בין השאר את שירו, שעלה לצמרת מיצעד הפיוזונים מאת.

★ **שזשיית התאומים**. רבותי פצצה אושק, פופיק וחנן מציגים מערכון נים על החי לוקאלי בסיגנון שהפך כבר למקובל על בימותינו, ושרים פיוזונים חד-שים שהולחנו עלידי אריק איינשטיין והמל-חין העסוק ביותר בימים אלה בארץ - יאיר רוזנבלום.

★ **אריק איינשטיין**. מזל גדי. מיס-פר הזמרים המופיעים בארץ בתוכנית יחיד הוא קטן מאוד. פעם עשה זאת שמעון יש-ראלי, אך הוא שילב מערכונים בתוכניתו. אריק מופיע בתוכנית היחיד שלו, והאנשים הנוספים על הבמה הם צמד דרום, המתאר חים אצלו בחלק הראשון של התוכנית.

תיאטרון

★ **ערב שירי רחל** (צוותא) הוא ערב מקסים, קודם כל משום ששיריה של המ-שורת הם מקסימים. הנושאים המגוונים שלה, שירים מלאי אהבה וגעגועים, לארץ, לילה, לגבר שהיא אוהבת, כתובים בצורה אינטימית, פשוטה, כנה, הנוגעת לכל לב. להעביר כל זאת לכמה מבלי לאבד את הקסם, זה כבר סרי עבודתם המשותפת של אורי מילשטיין המעבד, עדנה שביט הבמ-אית, צחית השקנים והמנגנים, ובעיקר חוה אילברשטיין, שהיא ללא ספק כוכבת הערב, אם כי מרבה מדי בניגונים.

★ ★ ★ בימיו מלא אחירה של עודד קוטלר. מישחק ניפלא של עדנה פלדל. תפ-אורה מתאימה ותרגום יפה, הופכים את המוגולוג של האשה הבוודה הפוחדת מה-

הולנוע

★ ★ טכניקה נהדרת של צילומים מרי-היבים מאולימפיאדת החורף, בגרנובל. בויי-מה על-ידי שניים מחשובי הבמאים של צר-פת: קלוד ללוש ופרנסואז ריינבאך. 13 יום בצרפת (מקסיס, תל-אביב).

★ **לואי דהפינס** מוקף גינגים כדי לי-הצחיק את הקהל. הוא עובד קשה. כרגיל. המון פרצופים, וכשהסרט השיגעון הגי-דול (אסתר, תל-אביב; הבירה, ירושלים) עוזר לו ונותן לו סיטואציות טובות, הוא מצליח. הסיפור עצמו לא חשוב בכלל.

★ **רוזה ואדים** מפליג לחלל מלא מין-ואלימות, עם אשתו גיין פונדה בכרברדה (אלנבי, תל-אביב). המון המצאות חלליות, ושפע של אירועים חללים, בסרט עמוס מאוד.

★ ★ **הרוצה השכיר** נרדף עלידי המש-טה, ועלידי שולחיו, הפוחדים שמא יית-פס עלידי המשטרה, והוא מסתובב בין ביתו לביתה של ידידתו מוקף מבקשי-נפשו, כמו הציפור הנמצאת בכלוב. הסמוראי (בן-יהודה, תל-אביב) עשוי במיקצועיות, בי-מתח, למרות שכימעט לא מתרחש בו כלום. אלן דלון לעולם לא יהיה האמפרי בוגארט. גם שחקן הוא לא יהיה. צריך להסתפק ב-כך שהוא יפה.

★ ★ ★ **רכבות נשמרות היטב** (פאר, תל-אביב). בעיתו של נער מתבגר, על רקע מלחמת-העולם השנייה. סרט ציכי רגיש להפליא, מבוים בידי גירי מנול.

★ ★ **צ'ארלי** (ארמון דויד, תל-אביב). מפגר שהפך גאון בעזרת ניתוח-מוח, הופך שוב מפגר. רעיון מעניין, קטעים מרתקים, בסרט שהוא קלוש בקטעים אחרים.

★ ★ **מזל טוב** (גורדון, תל-אביב). קלוד (הזקן והילד) ברי מציג בפני המצ-למה, בכנות ובהומור, אנשים: משפתה יהי-דת שירה בבלגיה, וזג צעיר, חתונה יהי-דת, סכתא יהודית. סרט עם שמאלץ. אבל שמאלץ נהדר.

★ ★ חייו של בן-מיליונרים, המדוכא-עלידי הוריו וחברת המיליונרים שלהם,

דלפין
הבושם הנמכרת
בארזה הנמכרת

35 שנות נעורים בשחת היופי והכניאות

Taya

הרופאים ממליצים על "דרבי" המחטמות ההיגייניות

בי "דרבי" מסחמת הנייר באיכות בינלאומית מיוצרת מנייר שכרי (TISSUES) רך ונעים! מסחמות "דרבי" מיועדות לשמוש חריפנמי לכן לא קימת סכנה של זיהום חוור. "דרבי" ומכרת בקופסאות ובאריות כים "דרבי" לכל שמוש בכל סקום יעיל - נעים - נקי - הסכנות

דרבי

להשיג: בסניפי השופרסל, צרכניות, בחי, המרקחת, ובפרפומריה. מיוצר ע"י הילומקס בע"מ. רח' יצחק שדה 34 ח'א סל. 30752

הצגת השבוע

★ ★ ★ שים מצפים ללא קץ לגודו. מי זה גודו? לא יודעים, זה גם לא חשוב. למה הם מחכים? הם לא יודעים. הם מנסים לי-העביר את הזמן. ב-דיבורים על לא כלום. על נעל. על חבילה. על אוכל.

מחכים לגודו

הוא מחזה על המ-ציאות המודרנית. על חוסר קומוני-קציה (הוא נכתב עוד לפני שזה הפך מושג כל-כך נדוש), על חוסר התכלית של אנשים שאינם

יודעים לשם מה נולדו ולשם מה הם חיים. הם מעלים מדי פעם רעיון של התאב-דות, אך אינם מבצעים אותו. כמו שאינם מבצעים שום דבר. מלבד דיבורים. בניגוד לדרך המסורתית בה נהגו להעלות מחזה זה, הוא מוצג הפעם בצורה חדשה לגמרי. לא יותר סרגיה מטאפיזית. לא יאוש תהומי, אלא קירקס עליו-דינאמי. תיאטרון לשמו.

זה מתחיל במארש קירקסי. הבמה הנפלאה של יגאל תומרקין מאוכלסת באביזרי קירקס, שפת הרחוב של בקס (שלא תמיד יוצאת טוב בעברית של משה שמיר), המעורבת בשפה שירית פואטית קולחת, והבימוי התוסס הרענן של יוסי יודעאלי מוציא מהמחזה כל סיפתי-צחוק שבו. (מיכאל אלמז קרא למחזה, בשעתו, "אנו מחכים למראל" - תירגום השומר על דו-המשמעות של גודו-אלוהים.)

גודו (ניסים עזיקרי, המצליח להיות ליצן בוכה על כל המשמעות המסורתית המסתתרת מאחורי זה) ודידי לבושים כליצני קירקס, ופוצו וזאקי, שהופיעו תמיד פעמיים במחזה, פעם כשהאחד גורר את השני בחבל, ופעם שנייה כשהאחד עיוור והשני אילם, מופיעים הפעם כבעל הקירקס וחיותו המאולפת.

זהו תיאטרון אמיתי, כדוגמת התיאטרון היווני, וכמה הוא אמיתי אפשר לשמוע מהילדים היושבים וחוזים בו. "נלך" אומר גודו לדידי בערכה ראשונה. "נלך". עונה דידי ואיש מהם לא זו. מהמבוגרים שבאולם איש לא צוחק. הילדים, היושבים באחת השורות המרוחקות מתפוצצים בצחוק רועש. הם לא הולכים. הם לא הולכים. זה מצחיק אותם. הם הבינו את המחזה.

הקצו נפלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר. למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס החדש נפתח: 1.1.69

בית-ספר ספרות נשים

הסברה גבית

דיאנה

פכר דיזנגוף ריינס ח'א טכ. 226066